

1969 3die Beh. af Lovf. gigtende til at fremme

Behns o. s. v. Overg. t. fri Jordetendom. 1970

svinde. Jeg troer efter det Anførte ikke, at den ærede Ordfører med Rette kan sige, at Bevillingsmyndigheden nødvendigvis ligesaa godt og i samme Omfang maa kunne anvendes paa Dispositioner, tagne efter det andet Stykke af § 22 i det foreliggende Lovforslag, som paa Dispositioner efter § 28 i Forordningen af 1845. — Jeg havde isvrigt haabet paa ved en eventuel Modstand imod det omtalte Vædringsforslag at finde en Støtte hos den høitagtede Justitsminister, som jo ved dette Lovforslags tidligere Behandling har udtalt, at han for sit Vedkommende ønskede Bevillingsmyndigheden indskrænket saa yderlig som muligt, og at han i ethvert Tilfælde satte særdeles liden Pris paa at bevare Bevillingsmyndigheden, hvor Lovbestemmelser kunde træde istedetfor. Men heri har jeg nu set mig skuffet. Jeg skal erkjende, at der kan tænkes Tilfælde, hvor det vil være næsten umuligt opretholde en Disposition efter § 22, andet Stykke. Men det forekommer mig, at der ogsaa er en meget stor Forskjel paa at tilstede Ophævelsen af slige Dispositioner ved Bevillingsmyndigheden i saadanne Tilfælde, hvor selve Forholdene gjøre det næsten umuligt at opretholde den trufne Disposition, og saa ganske i Almindelighed at sige, at ved Hjælp af Bevillingsmyndigheden kunne slige Dispositioner forandres eller ophæves. Jeg skal slutte med at gjentage mit Spørgsmaal til den høitærede Ordfører om, i hvilken Udstrækning Bevillingsmyndigheden hidtil har kunnet anvendes med Hensyn til Forandringer i eller Ophævelse af Dispositioner, trufne efter § 28 i Forordningen af 1845, idet man, som sagt, kun derefter kan danne sig en Forestilling om, hvor dybt et Indgreb i selve Bestemmelserne i den foreliggende § 22 den under Nr. 7 foreslaede nye Tilføjning vil gjøre.

Ordføreren: Naar der spørges om, i hvilket Omfang det hidtil har været Tilfældet, at de i Henhold til Forordningen af 21de

Mai 1845, § 28, konfirmerede Testamenter ere blevene forandrede ved kongelig Resolution, da vil jo den høitærede foregaaende Taler ligesaa godt som jeg, ja bedre end jeg og bedre end de Fleste her i Salen vide, hvor umuligt det er paa en bestemt Maade at definere Omfanget og Grænserne for den Bevillingsmyndighed, der tilkommer Regjeringsmagten; men hvad der ikke kan være nogen Tvivl om, det er, at en saadan Bevillingsmyndighed har været tilstede med Hensyn til de paagjældende Testamenter, og at den oftere er bleven anvendt. Den har været tilstede, fordi det har været indset, at der undertiden kunde være Trang derved, og den er oftere bleven anvendt, idet en saadan Trang oftere har viist sig; men jeg har ingen Tvivl om, at Regjeringen jo er fuldt gjennemtrængt af den Følelse, at, naar der overhovedet skal være Tale om at forandre konfirmerede Testamenter, da kan det kun ske som Undtagelse, hvor der er ganske særegne Omstændigheder tilstede, hvor Forholdene have forandret sig saaledes, at det, som tidligere syntes at være hensigtsmæssigt, nu viser sig at være uhensigtsmæssigt; og ligesaa vel som et saadant Forhold kan indtræde med Hensyn til de Testamenter, der ere oprettede i Kraft af den nævnte § 28, ligesaa klart forekommer det mig, at saadanne Forhold kunne indtræde med Hensyn til de Testamenter, som der her er Tale om, ja, jeg skulde være af den Mening, at der ved dem endnu langt lettere kan være en Nødvendighed for en Forandring; thi medens der vistnok kun sjeldnere ligeoverfor en Kapital, som er baandlagt, kan være Tale om, at det skulde være absolut nødvendigt, at Baandet paa denne Kapital blev løst, ser jeg dertimod megen Mulighed for, at det kan være aldeles nødvendigt, at et Baand, der er lagt paa Jord, i Kraft af hvilket det er umuligt at optage noget som helst Laan paa denne, bliver løst, netop i den paagjældende Families, i Vedkommendes egen Interesse; og det vilde jo være høist besynderligt, om noget Saadant